

ХЕРМИЯ. -

Моля,

простете, господарю мой, - не зная,
отде се взе у мене тая смелост,
ни как ще ви се види мойта скромност,
пред вас да се изказвам аз така,
но моля - ваша светлост да ми каже
най-страшното, което ме очаква,
ако отхвърля аз Деметрий.

ТЕЗЕЙ. -

Смърт ^{2.}

Ви отнасят в манастира
или раздяла от живота. Затова,
ти, Хермия, сърцето си изпитай!
Виж, с тая буйна кръв и с тая младост,
ти можеш ли остана монахиня,
ако желанието на баща ти ~~ти~~
не се изпълни? - Защото по-честита
е розата, когато на земята
цъфти, отколкото, когато вехне
самотна на стъблото си, когато
расте, живее, мре - уединена.

ХЕРМИЯ. -

Тъй искам да живея, да раста -
и да умра, преди да съм отдала
девствеността си аз не оня, чийто
хомот за висша власт над мене
~~душа~~ ^{сърце} ми отказва да признае.

ТЕЗЕЙ. -

Не бързай ^{ми!} ~~ми!~~ ^{Тръ} Чакай новата луна,
денят на мойта сватба с Иполита,
ти в тоя ден ще кажеш своята дума:
на смърт ли си готова да вървиш
за непокорство бадино - или
съпруга на Деметрия да станеш. -